

[Carl Petersen.]

til Raadighed af Statskassen, forøges betydeligt, har Flertallet fundet det forsvarligt at nedsætte Tilskuddet til Oliekager fra 3 Kr. til 2 Kr. pr. 100 kg. Det er min Opfattelse, at et Tilskud paa 2 Kr. til Oliekager er stort nok til, at Landmændene bruger de Oliekager, der er nødvendige for, at Grovfoderet kan omsættes paa den fordelagtigste Maade, og saa er Formaålet, nemlig at modvirke en Nedgang i Produktionen, jo opfyldt. For selv om Smørret som Eksportartikel er et nationaløkonomisk Gode, skal man være noget forsigtig med at fremme denne Produktion paa Grundlag af store Mængder af importerede Oliekager, da denne sidste Del af Produktionen kan blive af tvivlsom nationaløkonomisk Værdi. Det Beløb, der frigøres ved, at man nedsætter Tilskuddet til Oliekager med 1 Kr., er ganske vist ikke tilstrækkeligt til at dække den Merudgift, som Forhøjelsen af Tilskuddet til Majs vil medføre, men den højtærede Finansminister har ment at kunne gaa med til et større Beløb end beregnet, under Hensyn til, at det Beløb, som var beregnet at skulle medgaa i Tilskud til Foderkorn efter den nugældende Lov, er blevet betydeligt mindre, end man dengang havde regnet med.

Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans Velvillighed, da det er af meget stor Betydning for Løsningen af Spørgsmaalet om Ombytningkorn, at Priserne kommer ned i Nærheden af de Maksimalpriser, der er fastsat. Naar der ydes et saa stort Tilskud, som her er Tale om for Foderkornets Vedkommende, er det givet, at der maa en Bestemmelse til for at hindre Misbrug i Spekulationsøjemed. Flertallet har derfor ment det nødvendigt at stille et Ændringsforslag, som tager Sigte paa at sikre det billige Foderkorn til de Landmænd, som afleverer Brødkorn, og som kan dokumentere, at det er nødvendigt for dem for at opretholde deres Produktion at købe Erstatningskorn, eller til Landmænd, der normalt er Kornkøbere, og som kan dokumentere, at det er nødvendigt for deres Bedrift at købe Korn.

Ved Lovforslaget, som det nu vil komme til at se ud, vil Spørgsmaalet om Ombytningkorn være løst i det Omfang, som de nuværende usikre Forhold for vor Import tillader det.

For at tydeliggøre, at Tilskuddet til Foderkager ogsaa gælder Foderkager, der er fremstillet her i Landet, staar der i Ændringsforslaget under Nr. 2: „Foderkorn, der indføres her til Landet, samt

Foderkager med henholdsvis 6 Kr. og 2 Kr. pr. 100 kg.“

Jeg anbefaler de af Flertallet stillede Ændringsforslag Nr. 2 og 3, som er tiltraadt af Ministeren.

Brorsen: Det er jo en midlertidig Ordning, der her er Tale om, til Afløsning af den midlertidige, som vi har haft nu i 3 Maaneder.

Til Behandling af Spørgsmaalet har vi som sædvanlig haft meget kort Tid. Nu er det jo Mening, idet det altsaa i Virkeligheden er en Mellemstation, vi holder ved her, at man, som det er udtalt fra alle Sider, skal forsøge paa, næste Gang vi skal til at tale om dette Problem, at faa en mere varig Ordning. Jeg vil da meget alvorligt henstille til Ministeren og Regeringen, at vi faar rigeligere Tid, end vi har haft nu, til at behandle hele dette Spørgsmaal. Vi ved jo, hvorledes det er gaaet i Gaar og i Dag; det har næsten ikke været muligt at faa Sagen forelagt i Partimøder, saadan en Hast har det haft. Vi kan fremtidigt ikke finde os i noget saadant, derfor siger jeg til i Tide og anmoder Regeringen om, naar der er gaaet 2 Maaneder, ved et Forsøg paa en endelig Ordning at give os rigelig Tid.

Ved første Behandling i Gaar havde jeg Lejlighed til at gøre Rede for Venstræs Standpunkt til Lovforslaget og Venstres principielle Syn paa hele denne Sag. Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen tillod sig at kalde Venstræs Standpunkt et mærkeligt Standpunkt. Jeg har set det samme i de dertil indrettede Aviser, men Venstres Standpunkt er saamænd ikke mærkeligt, men let at faa fat paa. Det gaar kort fortalt ud paa, at hvis man var blevet ved den Møntpolitik, som Regeringen imidlertid desværre forlod den 1. September 1939, havde vi ikke behøvet alle de Bryderier og Vanskeligheder og langsommelige Forhandlinger om alle de Spørgsmaal, der nu knytter sig til dette Problem. Venstres Standpunkt er, at en Erstatning for Regeringens Valutapolitik faar Landbruget ikke ved de Tilskud af forskellig Art, som findes i Forslaget. Det i alle Henseender naturlige er, efter vor Opfattelse, at knytte vor Mønt til Sterling, der i den forløbne Del af Krigen har haft en meget stabil Kurs; desuden gaar det, som jeg gjorde opmærksom paa i Gaar, under Krigssituationen mere og mere i Retning af, at vi maa tage vor Import fra de to store Aftagerlande, og næsten udelukkende fra dem, nemlig fra Tyskland og England. At man derfor i en saadan Tid med stor